

KONUT SORUNU KONUSUNDA BAZI BİLGİLER

- Kira ve yapı fiyatlarındaki artışlar, bunun bazı toplumsal sonuçları: İstanbul Ticaret Odası endekslerine göre, İstanbul ve çevresinde kiralar kasım 1978'den kasım 1979'a kadar %75 oranında arttı. Daha sonraki fiyat artışlarıyla, özellikle inşaat malzemesi fiyatlarındaki artışla, 24 ocak önlemlerinin getirdiği yeni zamlarla, kuşkusuz bu artış çok daha yükselmiştir.

1979 yılı verilerine göre, 1978-1979 arası sürede yapı maliyetleri tüm Türkiye'de ~~%100~~ %94,8 oranında artmıştır. ~~Bunda~~ Bunda özellikle inşaat demiri fiyatlarındaki artışlar ve çimento fiyatlarındaki korkunç artış, çimentonun karaborsa^{si} ~~düğüne~~ rol oynamıştır.

24 ocak sonrasında, örneğin sosyal konutların (yani ~~xxxxxx~~ sıhhi ve kentsel gereksinimleri en az düzeyde karşılanmış, dar yüzölçümlü konutlar) fiyatları, yükselen yapı ~~malzemesi~~ malzemesi fiyatlarının da etkisiyle, %100 oranında artmıştır. Böylece, sosyal konut niteliğinde bir dairenin fiyatı 1 milyon lirayı aşar olmuştur. Bu durumda, emekli olan işçi ve memurların, ~~xxxxxxx~~ eskiden ~~çok~~ çok görüldüğü gibi, emeklilik ikramiyeleriyle kendilerine birer daire edinmeleri iyice olanaksızlaşmıştır. Aynı şekilde, memurların yanı sıra, küçük esnaf, serbest meslek sahibi, vb. orta katman üyelerinin de ~~xxxxxxx~~ içinde oturacakları bir konut sahibi olmaları olanaksızlaşmaktadır.

-Gecekondu sorununun bazı yanları: Türkiye'de kentleşme hızı %6,5 dolaylarındadır. Bu durumda, kentlerde yapılan, halkın oturabileceği türden konutlarla, kentlere göçen nüfus arasında bir açık doğmaktadır. Bu açık, gecekondu yapılararak kapatılmağa çalışılmaktadır. Bugün Türkiye'de kentlerde ~~xxxx~~ oturan nüfusun %50'sinin gecekondu ya da ya da oturamaz izni olmayan ~~xxxxxx~~ konutlarda oturduğu rahatça söylenebilmektedir. Gecekondu, devlet ya da belediyeye ait araziler üzerinde, kaçak olarak yapılmaktadır. ~~xxxxxxx~~ Gecekonduların büyük çoğunluğunda elektrik yoktur. Gecekondu mahallelerine yol yapılmamaktadır. Evlerde su tesisatı olmadığı

gibi, gecekondular mahalelerine, evlerin yakınına bir çeşme bile çoğu zaman yapılmamaktadır. Gaz, kanalizasyon, ve diğer belediye hizmetlerinin ise gecekondulara götürülmesi söz konusu bile değildir. Gecekondulara tapu verilmemekte, tapu verilmesi, gecekondunun yıktırılıp yıktırılmaması rüşvet ve siyasal şantaj konusu olmaya yaramaktadır.

Gecekondular yıkımları, sınıf gelişkilere en keskin biçimde su yüzüne vurduğu olaylar olmakta, ~~kısa~~ kendilerine konut sağlanmayan gecekondular ~~sahiplerinin~~ ^{sakini emekçilerin} gecekondular devlet güvenlik güçleri tarafından kaba kuvvetle yıkılmaktadır. Gecekondular sırasında polis ve jandarma gecekondular sahiplerine her türlü zulmü uygulamakta, ~~ve~~ kadınlar ve çocuklar içinde, herkese dayak atılmakta, geniş gözaltına alınmalar olmaktadır. ~~Kısa~~ Gecekonduların, evlerini yıkmaya gelen ~~ve~~ devlet güvenlik güçleriyle çatışmaya girmeleri de/gittikçe daha sık rastlanan bir olay durumuna gelmiştir. Bu olaylarda, gecekondular sakinleri, devletin hiç de "tarafsız" ya da kendilerinden yana olmadığını kendi ~~ve~~ pratikleriyle anlamakta, silahlı / devlet güçlerine karşı gelinbileceğini görmekte, bu konuda deneyim edinmektedirler. "Ölümü ezmeden gecekondumu yıkamazlar" gecekondular arasında yaygınlaşan bir belgi durumuna gelmiştir.

-Kaçak konutlar: Kentlerdeki konut açığının artması, gecekondulara konut olarak kaçak konut yapımının ^{arttırıyor} da ^{arttırıyor} ~~arttırıyor~~ halk dilinde "kaçak kat" "iskansız bina" diye adlandırılan bu konutların sayısı özellikle büyük kentlerde yüksek. Kaçak konutlar, kimi zaman başkasının ~~xxxxxx~~ ya da devlet veya belediye arsası üzerinde, projesi onaylatılmadan, iskan izni alınmadan, herhangi bir denetimden geçirilmeden, müteahhitler tarafından yapılan apartman tipi evlerdir. Bugün Türkiye'de, gecekonduların dışında, en az 200 bin kaçak konut olduğu sanılmaktadır.

-Konut dolandırıcılığı: Bir yandan konut fiyatlarının yüksekliği, bir yandan da konut açığının kapanamaması, çeşitli türden konut dolandırıcı-

cılığını hızlandırıyor. Örneğin, -en azından 12 Eylül'e kadar- bazı belediye başkanları , vurguncu müteahhitlerle işbirliği yaparak, gecekondu sakinlerini, gecekonducularını yıkmakla tehdit ediyor, ^{onları} ~~halkın konutunu~~ sosyal konut ^{yapacağını söyleyen dolandırıcı müteahhitlere para vermeğe zorluyor.} ~~yaptırma adı altında emekçilerden para toplamasını~~ ^{du.} ~~sağlıyordu.~~ Bu paralarla ev yapılmadığı gibi, verilen paralar da bir daha geri gelmiyordu.

Aynı şekilde, bazı konut kooperatifleri de, halkın konut gereksinimini sömürerek ~~kk~~ onların paralarını dolandırıyorlar. Yapı izni almadan, kendi malları olmayan arsalar üzerinde, ev yapacaklarını söyleyerek ev sahibi olmak isteyenlerden para topluyorlar, aynı şekilde bankalardan da kredi sağlamaya çalışıyorlar.

-Konut sorununa ilerici bir yaklaşım örneği:İzmit Yeni-Koop.:

İzmit'te, ~~konutun~~ önemli bir kısmını işçilerin oluşturduğu emekçiler, sosyal-demokrat eğilimler taşıyan ~~halkın~~ bir belediye başkanının da desteğiyle, yeni tip bir ^{yapı} kooperatifi ~~örgütlenmesini~~ yürürlüğe koydular. 1978'de 10 kooperatiften oluşan İzmit Yeni Yerleşmeler Yapı Kooperatifleri Birliği, kendisinin, "demokratik, üretici, birlikçi, dayanışmacı ve bütüncü kooperatifçilik" ilkelerini benimsemiş olduğunu ~~belirtiliyor.~~ ^{belirtiliyor.} Kanımızca Yeni-Koop özyönetim ilkelerine göre çalışmayı amaçlıyor.

İzmit Yeni Koop'un amaçları ve çalışma, örgütlenme biçimleri özetle şöyle açıklanıyor: İzmit Yeni Yerleşme Projesi 10 yılda 30.000 konuttan oluşan yeni bir kent ^{yaratmayı} ~~yapmayı~~ amaçlıyor. Varolan kredi ~~pi~~ mekanizmasıyla, konut malzemesi ve arsa piyasası koşullarında , varolan durum çerçevesi içinde/daha halktan yana bir çözüm getirilmek isteniyor. ^{konut sorununa} ^{konut sağlama} Ama, Yeni-Koop hareketinin tek amacı olarak konmuyor. Hareketin bir diğer amacının da sosyal bir örgütlenme oluşturmak olduğu belirtiliyor.

Nitekim bu amaçla üyeler gruplar halinde yapı kooperatifleri içinde örgütlendi. Geniş bir tanıtma çalışması yapılarak 5000 üye kaydedildi.

Bu üyelerin kooperatif ve konut kurma sorununun her aşamasına katılımı sağlanmaya çalışıldı. Üyeler plânların çizilmesinden yeni yerleşme alanındaki yönetime kadar her şeye katılabilecekler. ~~Konut~~ Yeni Yerleşme Projesi çalışmalarında her adımın birlikte karara varılarak atılmasına dikkat ediliyor. Örneğin herkese istediği tip plân çizildi, böylece ^{aynı zamanda} Yeni Yerleşmede monotonluktan kaçınıldı. Yeni konutların yapımında kullanılan ileri teknik, planlarda çeşitli değişiklikler ^zyapılmasını olanaklı kıldı.

Konutların yapımı için belediye arsa kamulaştırdı. Yeni ^{modelinin} -Koop' ~~xxx~~ yaratıcıları, belediyenin tüm projeyi finanse edecek gücü olmadığı için konutlarda özel mülkiyetin dışına çıkılmadığını belirtiyorlar. Yeni Yerleşme bölgesinde yalnız, ortak kullanılan yerlerle merkezi yerlerin belediye mülkiyetinde olacağını söylüyorlar.

Yeni Yerleşme projesinin gerçekleştirilmesinde, gecekondü yapımını ve konut spekülasyonunu engellemek için hızlı üretim sağlayan ileri teknoloji ve prefabrike ev kurma sistemi kullanılmak istendi. Bu amaçla, hazır ev parçaları üreten bir fabrika kurulması amaçlandı. Bunun için gerekli makine ve donatım ~~işin~~ özellikle sosyalist ülkelere ısmarlandı. Ancak, döviz yetersizliği bunun gerçekleşmesini engelledi.

~~Konut~~ ~~Projesi~~ Projeyi destekleyen belediye başkanı Erol Köse'nin yeniden belediye başkanı olmasının ~~CHP~~ ^{de} sağ kanat yönetimi tarafından engellenmesi/projenin gerçekleşmesini büyük ölçüde sekteye uğrattı.

Kanımızca Yeni Koop, ^{bir yandan} ülkede sınıfsal erk el değiştirmeden yapılacak ~~halktan~~ ^{her} girişimin ne kadar sınırlı kalmaya mahkum olduğunu bir kanıttır. Ama öte yandan, aynı girişim, kooperatiflerde ~~xx~~

demokratik biçimde örgütlenen halkın gücüyle yerel yönetimin gücünün ~~xxxxxx~~ bir araya gelmesiyle ne kadar geleceğe ışık tutan adımlar atılabileceğinin de bir ~~xx~~ ~~xxxxxx~~ örneğidir.

-Konut sorunu konusunda Mimarlar Odasının bazı önerileri(1978):

Konut üretiminde kısa ve uzun erimde toplum yararları ön plâna çıkarılmalıdır.

Arazi ve arsalar, toplum yararına kullanılmak için kamulaştırılmalıdır.

Kamulaştırmanın yanısıra, kamu yararını ön plânda tutan, bütünsel, kent çapında bir plânlama yapılmalıdır.

Konut yapımı bilimsel, mesleksel ve sıkı bir denetim altına alınmalıdır.

Çevre sorunları (yeşil alan gereksinimi, vb. gibi) halka benimsetilmeli ve bunlar birer istem durumuna getirilmelidir.

Konut sorununa bağlı olarak, kent içi ulaşımında toplu taşımacılığa ağırlık verilmelidir.

Yine konut sorununa bağlı olarak, yerel yönetimler demokratikleştirilmeli, devlet desteği sağlanmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAY
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Her yıl yapılan konutlardan yalnızca yüzde üçü devletin ve sigortaların açtıkları kredilerle gerçekleşiyor. SSK 26 yılda yalnızca 100 bin konuta kredi verdi. İşçilerin üst kesimine gidiyor. Dolandırıcılara kaynak da oluyor. Emlak kredi bankası lüks inşaatı teşvik ediyor, 55 yılda 300 bin konut yaptırdı. OYAK 20 yıllık subayı destekler 25 yılda ancak 20 bin konut destekledi. Tüm bu krediler müteahhitlerce kullanılıyor. Devlet tüm olanaklara sahip olduğu halde kendisi inşaat yapmıyor, burjuva yaratıyor. Cuntanın son yasası, banka faizlerinin yükselmesiyle konut talebinin azalması sonucu inşaat sanayinin girdiği derin bunalımı aşmayı amaçlıyor. 100 milyar liralık fon her yıl buraya aktarılacak, ayrıca yalnızca 550 konut yapmış müteahhitlere kredi verilecek, tekelleşmeyi hızlandıracak. Ayrıca orta sınıftan taban oluşturmayı amaçlıyor.

AP her zaman resmi politikayı destekledi. CHP 1977 bildiri sinde reformist bazı çözümler önerdiyse de iktidarda birşey yapmadı. TİP ilk kez 1977 seçimlerinde arsaların devletleştirilmesini savundu.

Konut sorunu aile içi huzursuzluk kaynağı ayrıca. Kiracı ev sahibi ilişkileri orta sınıflar içi, orta sınıf emekçi arası ilişkiler doğuruyor, ittifakları zorlaştırıyor. Öteyan dan örgütlü kiracı hareketi yaratmak çok zor, ev sahipleri tekelleşmiş değil.

Arsa spekulatörleri kentlerin planlı büyümesini önüyor.

Burjuva yaşam tarzı lüks konutu özendiriyor. Teknik öğretim de bunu destekliyor. Öğrencilerin savaşım ıya teknik okul larda şimdi sosyal konut ülke gerçeklerine uygun konut inşaatı üzerinde de duruluyor.

Müteahhitler ve inşaat malzemesi üreten sanayiciler genellikle burjuvazinin en gerici kelimelerini oluşturturlar. Ayrıca bu sektördeki işçilerin çalışma koşulları çok kötüdür, sendikalaşma aşırı düşüktür, iş güvenliği yoktur, çok adam ölür, kaçak işçi çok çalıştırılır,

Müteahhitler apartman yapmak için ömrü dolmamış evleri de yıkarlar. Böylece yılda yaklaşık onbin konut ziyan oluyor,

Arsalar çok pahalı hem de altyapı tesisleri yoktur.

Örneğin İstanbul'da çok lüks kurulan Merter semti yıllarca susuz, yolsuz kanalizastonsuz kalmıştır,

Belediye hizmetleri çok yetersizdir

inşaatlarda arsada kirada her alanda denetimsizlik

İNSANCA BİR YAŞAM İÇİN

D İ S K - K E N T

KONUT KAMPANYASI

"Türkiye'nin tek gerçek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK, binlerce sigortalıyı, binlerce konutsuz işçi ve emekçiyi, çamurlu yollardan... elektriksiz gecelerden... soğuk ve küçük odalardan kurtarıp, aracının eline düşmeden... modern konutlara kavuşturuyor..."

DİSK yüksek kira bedelleriyle zorlu günler yaşayan sizlere, güçlü altyapıları olan, merkezi ısıtma sistemine sahip, geniş yeşil sahalara ve çocuk bahçeleri, kreşleri ve spor tesisleri, sanat-kültür merkezleri ve alış veriş pazarlarıyla bütünleşen modern konutlar sunuyor."

DİSK'İN BUGÜNE KADAR BAŞLATTIĞI HERŞEY, BAŞARIYLA SONUÇLANDI

İnsan ve toplum için özel bir önem taşıyan sorunlardan biridir KONUT... Ancak ne Türkiye'nin gelmiş geçmiş iktidarları, ne de diğer kapitalist ülkeler, bu soruna yeterli çözümler getirememişlerdir. Bunun nedeni çok açıktır: İzlenen politikalar halktan yana olmamıştır. Halktan yana olmamasının nedeninde, düzenin ta kendisi yatar, çünkü düzen sömürü düzenidir, çünkü böylesi düzenler içinde girişimci olarak nitelenen insanların tek bir amacı vardır: KÂR!

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 49'uncu maddesi şunları yazar:

"Devlet, yoksul veya dar gelirli ailelerin sağlık şartlarına uygun konut ihtiyaçlarını karşılayıcı tedbirler alır."

Yani konut sorununun çözümlenmesi, bir Anayasa buyruğudur. Gelgelelim, Anayasa'nın böylesi ileri bir maddesini uygulamak, emekçi işçi ve halk düşmanı iktidarlar başta kaldığı süre içinde mümkün değildir. Muazzam bir çoğunluğun hayat pahalılığı altında ezildiği günümüzde, halktan yana olmayan siyasal iktidarların, Anayasa'nın bu buyruğunu yerine getirmelerini istemek, ya da böyle bir şeyin gerçekleşebileceğini ummak, kimsenin aklından dahi geçmez.

Türkiye'de konut yapımına ayrılan kaynaklara bakıldığında, bu kaynakların toplam yatırımlar içinde önemli bir yer tuttuğu görülür. Ancak, konut yapımının çok büyük bir bölümü, özel sektörün elinde toplanmıştır. Üstelik, her sömürü düzeninin toplumsal yararlarından önce gelen kaidesi yürürlüktedir: Kâr!. Kâr amaçlı yatırımların da emekçi halkın ihtiyaçlarına cevap veremeyeceği, vermediği, sosyal konutlar yerine lüks konut yapımına yöneldiği ortadadır.

Ülkemizde, kârı amaç edinen sermaye sahipleri, genellikle arsa ve binalara yatırım yaparlar... Çünkü bu alandaki yatırımları kısa süre içinde çok fazla değer kazanmaktadır. Dolayısıyla spekülâtörler, hiç çalışmadan ve hatta vergi de vermeden aşırı kazançlar elde ederler. Arsa ve kira ekonomisi bu yatarımcıların tekelinde olduğu için çalışan insanların konut edinmeleri zorlaşmakta, hatta olanaksız hale gelmekte, bu yüzden kirada oturanların sayısı hızla artarken, kira bedelleri korkunç bir hızla artmaktadır. Burjuva yönetimince düzenlenen resmi belgelerden kaynaklanarak yapılan saptamalar, 1965-1972 yılları arasında ücretlerin %49 oranında artmasına karşılık kiraların % 54 oranında arttığını ortaya koymaktadır. Bu oranın büyük yığınların özellikle birinci

dereceden metropollere doğru kayması ve buralarda önemli ölçüde konut ihtiyacı yaratması nedeniyle daha da büyümekte, artan nüfus karşısında iyice yetersizleşen konutların kiralari hızlı bir yükseliş kaydetmektedir. Türkiye, bugün dünyada en yüksek kira ödenen ülkelerin başında gelmektedir. Kaldı ki, Türkiye'deki mevcut konutların nitelikleri, çağdaş koşullara uygun değildir. 3. Beş Yıllık Kalkınma Planında 1977 yılı için öngörülen 1 milyon 220 bin konut içinde, yenilenmesi gerekli konut sayısı 1 milyon 74 bindir. Yani küçük bir azınlık, kentlerin merkezi mahallelerinde her türlü konfor içinde lüks konutlarda yaşarken, emekçi kitleler dayanıksız, sağlık koşullarına uygun bulunmayan dar, pahalı barınaklara sığınmış bulunuyorlar...

Bu kadar kötü şartlar içinde bulunan konut sorununun çözümü için ise, işçi ve halk düşmanı iktidarlar, kollarını kıpırdatmıyorlar, onları ayakta tutan sermaye güçleri ise kendi bencil sömürüleri peşinde koşuyorlar. Konut sorununun kesin çözümü eninde sonunda işçi sınıfının ve emekçi halkın iktidarıyla çözüme kavuşacak bir sorun... Ne var ki, bu hedefe ulaşılincaya kadar geçecek süre içinde, binlerce işçinin ve emekçinin bu sorununa kâr amacı gütmeyen yaklaşımlarda bulunulabilir. Böylesi örgütler, halkın ekonomik koşullarına ve isteklerine uygun girişim ve uygulamaları başlatabilirler...

DİSK, işte böylesi önemli bir soruna elini atıyor. Anayasa'nın buyruğunu yerine getirmeyen gerici siyasal iktidarların yapamadığını, tüm memlekette gerçekleştirmek gibi ultra bir iddia değil bu... Ama ülkemizin çeşitli bölgelerinde binlerce emekçinin çağdaş koşullara uygun, ucuz, sağlam ve kullanışlı konutlara sahip olması gibi önemli bir plan gerçekleştirilecek...

Unutulmamalı: Bugüne kadar DİSK'in el attığı herşey başarıyla sonuçlandı. Bu kampanya, katılacaklara böylesi bir güvenceyi daha sunuyor.

NEDEN DİSK-KENT KONUT KAMPANYASI?

İktidarların konut politikası emekçilerin konut ihtiyacını karşılamamaktadır. Milyonlarca işçi, köylü, memur, elektriği, suyu, banyosu, tuvaleti olmayan, havasız dar konutlarda ve gecekondularda barınmak zorunda bırakılmıştır.

Parababalarının, arsa spekülâtörlerinin, aracılari düzeni devam ettikçe, emekçi halkımızın konut ihtiyacını karşılamak olanaklı değildir. DİSK, bu düzeni değiştirmek ve emekçilerin konut, sağlık, eğitim gibi tüm ihtiyaçlarının karşılanacağı bir düzen için mücadele etmektedir. Milyonlarca emekçi DİSK'i desteklemekte, ona güvenmektedir. Bu destek ve güvene sahip olan DİSK, halkın modern ve ucuz konut ihtiyacına cevap vermek amacıyla, bugünden gerekli girişim ve uygulamaları başlatmanın önemine inanmaktadır. Bu girişimler, halkımızın konut sorununu çözemeyecektir. Fakat, kâr amacı gütmeyen, modern, sağlığa uygun ve ucuz konut yapımının mümkün olduğunu gösterecektir. Aynı zamanda binlerce sigortalı emekçi, gecekondulardan, izbelerden kurtulmuş olacaktır. DİSK, işte bu amaçla DİSK-KENT konut kampanyasını başlatmıştır.

DİSK, işçilerin her türlü hak ve çıkarları için mücadele etmektedir. Bu çıkarların arasında konut ihtiyacı son derece önemlidir. DİSK, bu nedenle başta üyeleri olmak üzere, isteyen her sigortalıyı konut sahibi yapmayı amaç bilmıştır. DİSK-KENT konut kampanyasının hedefi budur. DİSK-KENT konut kampanyasına katılan sigortalılar yüksek kiralardan, bazı dolandırıcı kooperatiflerin, arsa spekülâtörlerinin ve aracılari pençesinden kurtarılacaktır. Çünkü DİSK-KENT toplu konut yapımı DİSK'in denetimi, gözetimi ve güvencesi altındadır. Toplu konutlar DİSK kuruluşları tarafından yapılacaktır.

KONUT, ÖNEMİ VE DİSK-KENT

21. yüzyıla yaklaşıyoruz. Uzay çağını yaşıyoruz. Teknik hızla ilerliyor. Fakat ülkemizde hala daha milyonlarca insan çağ dışı, sağlığa aykırı koşullarda barınmak zorunda bırakılmıştır. Oysa bir avuç parababası on odalı, iki üç tuvalet ve banyolu, 400-500, hatta 1000 metrekarelik lüks konutlarda, köşk ve villalarda saltanat sürmektedir. Bu adaletsizliğin sorumlusu sermaye sınıflarıdır. Saltanat süren sermaye sınıfları halkımızın konut sorununa "sokakta kalmamak", "başını sokacak bir çatı" şeklinde yaklaşmaktadır. Oysa, çağımızda insanların konut ihtiyacının modern özellikleri vardır. Konut insanları sadece yağmurdan, çamurdan ve soğuktan kurtaracak bir barınak değildir. Konut, insanların iş yorgunluğunu giderecek, tüm dinlenme, temizlik, çalışma gibi ihtiyaçlarını karşılayacak özelliklere sahip olmalıdır. Örneğin, iki çocuklu bir emekçi ailesini ele alalım. Eğer bu aile, elektriği, akar suyu, ısıtma tertibatı, banyosu, tuvaleti olmayan, yada havasız, dar, bir veya iki odalı bir evde oturuyorsa, o aile bireylerinin dinlenmesi, uyum içinde yaşaması, çocukların okula hazırlanmaları, başarılı olmaları olanaklı değildir. O aile içinde huzursuzluk eksik olmaz. Bu durum aile bireylerinde dengesizlikler, sinirlilik yaratır; insanları çabuk yıpratarak hayattan bezdirir.

Modern bir konut insanca yaşamının koşullarından biridir. İki çocuklu bir ailenin oturacağı modern bir konut şu koşullara sahip olmalıdır: iki oda, bir salon, elektrik, su, ısıtma tertibatı, tuvalet, banyo, sağlamlık, aydınlık, temizlik, kanalizasyon, havagazı, mutfak, balkon. Bu koşullara sahip olmayan konut, modern konut sayılmaz. Bu koşullara sahip modern ve ucuz konutları ancak kâr amacı gütmeyen kuruluşlar kurabilir.

DİSK'in denetim, gözetim ve güvencesi altında yapılacak genellikle 2 veya 3 yatak odası, bir salonlu konutlar bu koşullara sahip olacaktır.

Ancak bu yeterli değildir. Toplu konutların konut sahiplerinin diğer ihtiyaçlarını da karşılaması gerekir. Dağ başında kurulmuş bir konutta hiç kimse oturmaz. Okul çağındaki çocukların okula, karı-koca çalışan bir ailenin çocuklarını bırakabilecekleri çocuk yuvaları ve kreşlere, alış-veriş için ticaret merkezlerine, kültür ihtiyacını karşılamak üzere sinema, tiyatro, kütüphane, kitapçıya, eğlence yerlerine, spor tesislerine, işyerine ve dilediği bir yere gitmek için yola ve ulaşım araçlarına ihtiyaçları vardır.

DİSK'in kuracağı toplu konut merkezlerinde bu ihtiyaçların tümü karşılanacaktır. DİSK-KENT modern bir konutun ve çağdaş yaşamın tüm gereklerini yerine getirecektir. Bunun en büyük garantisi DİSK'tir. DİSK-KENT, DİSK'in denetimi, gözetimi ve güvencesi altında, aracıya, arsa vurguncusuna para kaptırmadan kurulacaktır.

KONUT KOOPERATİFLERİ AÇMAZI

Ülkemizde kooperatifçiliğin 50 yıllık geçmişi olduğu halde iktidarlar, tutarlı bir kooperatifçilik politikası izlememişlerdir. Bu yüzden 1961 Anayasası'nın "Devlet, kooperatifçiliğin gelişmesini sağlar" ilkesi uygulanmamaktadır. Bugünkü "Kooperatifler Kanunu", kooperatiflerin büyümeleri ve güçlenmeleri yerine, kolayca çoğalıp sömürülmelerine fırsat vermektedir. Yasal yollarla kooperatifler, etkin biçimde denetlenememektedirler. Bu yüzden bazı kooperatifçiler, müteahhitler, aracılar, fırsatçılar, kişisel çıkarları için kooperatifleri ve halkımızı sömürme olanağını bulabilmişlerdir. Özellikle bazı yapı kooperatiflerinde büyük yolsuzluklar olduğu bilinmektedir.

İktidarlar, halkın çıkarlarına uygun bir kooperatifçilik politikası izlemeyerek, kooperatiflerin güven ve saygınlıktan yoksun olmalarını ve halk tarafından sevilmemelerini istemektedir. Çünkü böylelikle halk, kendi çıkarlarına dönük olan kooperatifler yerine, özel kesime ve araçılara güvenmek ve yakınlık göstermek oldu-bittisiyle karşı karşıya getirilmektedir.

DİSK GÜVENCESİ

Türkiye'de işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın her sorunuyla yakından ilgilenen Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), insan yaşamında çok önemli bir yeri olan konut sorununu gerekli biçimde ele almıştır. 21-24 Mayıs 1975 günleri arasında yapılan ve Konfederasyonumuz açısından bir dönüm noktası olan 5. Genel Kurulumuzda da KONUT sorununun önemini vurgulayan ve çözüm önerilerini getirerek bunu Genel Kurul kararı yapan DİSK, ülkemizde tüm çalışanların çağımız koşullarına uygun, ucuz, sağlam, kullanışlı ve sağlıklı konut edinmesini sağlamak üzere, ülkemizin gerekli bölgelerinde KONUT ÜRETİMİ gerçekleştirmeyi kararlaştırmıştır.

KONUT kampanyası, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK'in) denetim, gözetim ve güvencesi altında yürütülecek ve uygulanacaktır.

ÇÖZÜM YOLU

DİSK-KENT konut kampanyasının hızla ve başarı ile uygulanması, yürütülmesi ve kısa süre içinde yurdun her köşesinde, elverişli koşullarla ucuz, sağlam ve kullanışlı konut üretimi için DİSK tarafından gerekli kuruluşlar oluşturulmaktadır.

DİSK'in ilkeleri doğrultusunda hizmet üretecek olan bu kuruluşlar, DİSK-KENT konut kampanyası programını gerçekleştirmek üzere arsaların satın alınması ve parsellendirilmesi, alt yapıların oluşturulması, projelerin düzenlenmesi işleri ile yapı işlerini yürütecek ve konutların çok pahalıya malolması nedenlerinin başında gelen aracılardan ortadan kaldırılmasını sağlayacaktır.

YARARLANACAĞIMIZ KONUT KREDİLERİ

Konut kampanyamız, elbette çeşitli kurum veya kuruluşların konut kredilerinden yararlanmak suretiyle yürütülecektir. Bunların en başında Sosyal Sigortalar Kurumu (SSK) nun konut kredisi gelmektedir. Bunun dışında BAĞ-KUR konut kredisi veya bazı kuruluşlara ait sandıkların vermekte olduğu konut kredileri vardır.

DİSK'in konut kampanyası içinde tüm konut kredilerinden yararlanma programlaştırılmış olmasına rağmen, SSK konut kredilerinden yararlanmaya öncelik verilmiştir. Bu nedenle kampanyamıza öncelikle SİGORTALILAR katılabileceklerdir.

Diğerlerinin katılması ile ilgili programın uygulanmasına başladığımızda ayrıca duyuru yapılacaktır.

SSK KREDİSİ VE KONUT ALANLARI

Sosyal Sigortalar Kurumu halen her konut için 150.000.-TL kredi vermektedir. Kurum ölçülerine göre (net) en fazla 100 m2 konut yaptırılabilir. (Bunun brüt alanı yaklaşık 120 m2'dir.)

1. 85 m2'nin altındaki konuta ait kredi 20 yılda, yüzde dört faizle ve 920 lira aylık taksitle ödenecektir. Bu konutlardan Türkiye'nin her bölgesindeki sigortalılar ile yurt dışındaki sigortalılar yararlanabilir.
2. 85 m2'nin üstünde (100 m2'yi geçmeyen) konuta ait kredi 15 yılda, yüzde beş faizle ve 1200.-TL aylık taksitle ödenecektir. Bu konutlardan yalnız yapılacak konutun bulunduğu il sınırları içindeki sigortalılar ile yine yurt dışında çalışanlar yararlanabilir.

İskân raporu alındıktan 6 ay sonra taksitlerin Sosyal Sigortalar Kurumu'na ödenmesine başlanacaktır.

İsteyen sigortalı, fazla taksit yatırabileceği gibi, borcunun tümünü toptan ödeyebilir. Bu takdirde çok az faiz ödemiş veya faizden kurtulmuş olur.

SSK KREDİSİNDEN KİMLER YARARLANABİLİR?

Sosyal Sigortalar Kurumunun konut kredisinden yararlanarak daha önce konut sahibi olmuş sigortalıların ikinci defa aynı krediden yararlanma olanakları yoktur. Ancak, herhangi bir kooperatif yolu ile SSK konut kredisi almış bulunan sigortalılar, kooperatiften ayrılmak suretiyle henüz tapuyu almadan vazgeçmişler ise ve haklarını bir başka sigortalıya devretmiş bulunuyorlarsa, konut kredisi alma hakları vardır.

Karı ve kocanın her ikisinin sigortalı olmaları halinde ise, her ikisi ayrı ayrı SSK konut kredisinden yararlanamaz. Böyle olunca eşlerden birisi veya müşterek olarak bir tek konut kredisi alabilirler.

Emekli sigortalıların ise SSK konut kredisinden yararlanma hakları yoktur.

Kısacası, SSK konut kredisinden yararlanma hakkı olan tüm sigortalılar DİSK-KENT konut kampanyasına katılabilirler.

TOPLU KONUT

Toplu konut bölgelerinde gerekli olan çarşı, pazar, okul, kütüphane, gençlik ve spor lokali, eğlence yeri ve benzeri ekonomik, sosyal, kültürel merkezler ile park ve bahçeler planlanmıştır.

Konutların ve ortak hizmet binalarının merkezi ısıtma yöntemi ile ısıtılması, bütün konut ve hizmet binalarına telefon bağlantısı yapılması konut kampanyası genel projesi içindedir.

Konutlar teslim edilmeden önce kanalizasyon, yol, elektrik, su, havagazı gibi alt yapılar ile park ve bahçe düzenlemeleri tamamlanmış olacaktır.

KONUTLARIN ÖZELLİKLERİ

Konutlarda genellikle 3 veya 2 yatak odası, salon, mutfak, banyo, tuvalet ve balkonlar bulunacaktır. Bu bölümler, çok kullanışlı ve ailenin her ihtiyacını karşılayacak biçimde projelendirilecektir.

Konutların yapımında sağlam, standart, ekonomik ve konforu sağlayıcı malzemeler kullanılacak, kaliteli işçilik uygulanacaktır.

Her konutta genellikle çağımızın gerektirdiği her tür konfor, rahatlık, sağlamlık ve sağlık koşulları bulunacaktır.

.../.

KONUT KAMPANYASINDA İLK SERMAYE

DİSK-KENT konut kampanyasının, konut üretimi ile ilgili ilk girişimi, konut yapmaya elverişli arsaları bulmak ve bunları satın almakla başlayacaktır. Fakat, bununla ilgili bir sermayenin olması gerektiği açıktır. Arsanın alınmasından sonra, yapılacak konutların mimari projelerinin yaptırılması, alt yapı tesislerinin ikmali ve konutun ihale fiyatı ile, SSK kredisi arasındaki farklılık, toplam olarak konutun tüm maliyetinden 150.000.-TL SSK kredisi çıkarıldıktan sonra konut sahibinin ödemesi gerekli miktar olacaktır. Yani, konutun ihale bedelinden 150.000.-TL SSK kredisi çıkarıldıktan sonra kalan fark ile, arsa bedeli, alt yapı ve diğer masraflar toplamı konut sahibi tarafından ödenecektir.

İşte bunun karşılığı olarak mahsup edilmek üzere, ilk ödeme olarak DİSK üyesi sigortalıdan 20.000.-TL, DİSK üyesi olmayan sigortalıdan 25.000.-TL alınmaktadır.

YATIRIM KURULUŞLARI KİMİN?

Hepimizin bildiği gibi, konutların yapımı, müteahhit firmalar tarafından olmaktadır. Sermaye sahibine ait olan bazı müteahhit firmaların, zamanında işi bitirmemek, zaman aşımı yapmak suretiyle piyasa fiyatlarının yükseldiği gerekçesine dayanarak yeni zam istemek, ihaleyi alırken büyük kârlar amaçlamak, demir, çimento gibi yapı malzemesi ve elemanlarından çalmak veya kötüsünü kullanmak gibi yollarla büyük bir sömürü yarattıkları açık gerçeklerdendir.

Bu nedenlerle bu sömürü yolunu tıkamak için DİSK, bu büyük DİSK-KENT konut kampanyası projesini hazırlarken, konutların yapımını üstlenecek kuruluşların da oluşturulmasını programlamış bulunmaktadır. Bu kuruluşların, DİSK'in yönetim ve denetiminde oluşturulması, kampanyaya katılanların pay senedi almalarıyla gerçekleştirilmiş olacaktır. Böylece diyebiliriz ki, DİSK'in bu yatırım kuruluşları, kampanyaya katılanlarıdır.

(Gelecek günlerde bu konuda daha geniş bilgi verilecektir.)

KAMPANYAYA KATILMA ŞARTLARI

DİSK-KENT konut kampanyası, öncelikle DİSK'e bağlı sendikaların üyelerini konut sahibi yapmak amacıyla başlatılmış olduğu halde, diğer sigortalıların da kampanyaya katılmaları mümkündür. Kampanyadan, yurt içinde ve yurt dışında çalışan 18 yaşını bitirmiş, Türk uyruklu sigortalılar yararlanabilir. Başlıca katılma koşulları şunlardır:

1. DİSK'e bağlı bir sendika üyesi olan sigortalı:
 - a) Konut için 20.000.-TL,
 - b) DİSK yatırım kuruluşları için (1.000.-'er TL değerinde 5 pay senedi bedeli olan 5.000.-TL'nin dörtte biri) 1.250.-TL;
2. DİSK'e bağlı bir sendika üyesi olmayan sigortalı:
 - a) Konut için 25.000.-TL,
 - b) DİSK yatırım kuruluşları için (1.000.-'er TL değerinde 10 pay senedi bedeli 10.000.-TL'nin dörtte biri) 2.500.-TL peşin ödemede bulunacaktır.

Görüldüğü gibi DİSK üyesi sigortalılara ilk ödemede bir kolaylık farkı sağlanmaktadır. Ancak konut karşılığı olarak yapılan ilk ödemedeki 5.000.-TL'lik fark tamamen kendilerine bırakılmış bir avantaj değildir, giderek bu farklılık kapatılmış olacaktır.

Diğer taraftan DİSK kuruluşlarından alınacak pay senedi adedi bakımından da bir farklılık görülmektedir. Bu konuda ise, DİSK'e üye olmayan sigortalıların, DİSK yatırım kuruluşlarına pay senedi açısından daha fazla katkıda bulunmalarının gerektiği düşünülmüştür. Esasen, pay senedine sahip olanların bu hakları, sahip oldukları pay senedi miktarı oranında sonuna kadar geçerli olacaktır.

İKİNCİ ÖDEME NE ZAMAN?

DİSK-KENT konut kampanyasınca elde edilen arsalar, derhal gruplar halinde projelendirilecektir. Mimari projenin ikmalinden sonra, dairelerin biçimleri ve konut maketleri hazırlanacaktır. Bundan sonra konutların yapımına geçmeden, konut kampanyasına katılmış sigortalıların sıra numarasına göre adreslerine son durum üzerine bilgi, resim, açıklama broşürleri gönderilerek duyurulacaktır. Kendisine duyuru yapılan sıra numarası sahibi sigortalı isterse, DİSK-KENT merkez ofisine gelerek daha ayrıntılı bilgi alabilecektir. Ve sonunda o gruptaki konutlara katılıp katılmamaya karar verecektir.

Katılma kararı verdiyse ve ilk ödediği 20 veya 25 bin lira, arsa parasını karşılamıyorsa, arsa farkını o anda ödemek zorundadır.

İHALE FARKI NASIL VE NE ZAMAN ÖDENECEK?

Konutun ihale tutarı ile SSK kredisi olan 150.000.-TL arasındaki farkları ve diğer masraflar toplamı, sıra numarası hakkını kullandığı andan itibaren 1000.-TL ile 2000.-TL arasındaki taksitlerle ödenecektir. Ancak bu taksitlerin, konutların teslim tarihine kadar bitmek üzere ayarlanması zorunluğudur. Eğer bazı olanakların sağlanması mümkün kılınmış ise, bu takdirde, bu taksit süresi konutların teslim tarihinden sonrası için de uzatılabilecektir.

PAY SENETLERİNİN KALAN KISMI

DİSK yatırım kuruluşları için, DİSK üyesi sigortalılardan peşin alınan 1250.-TL dan sonra 3750.-TL kalmakta, DİSK üyesi olmayan sigortalılardan peşin alınan 2.500.-TL dan sonra 7500.-TL kalmakta olduğu açıktır. Bu kalan kısımlar nasıl ve ne zaman ödenecektir?

Bu kalan kısımlar DİSK-KENT konut kampanyasına katılma anından itibaren, katılan sigortalının ödeme gücü de gözönünde tutulmak suretiyle, belirli süreyi de aşmamak üzere taksite bağlanacaktır.

SIRA NUMARASININ ÖNEMİ

DİSK-KENT konut kampanyasına katılacaklar için en önemli konu Sıra Numarası almaktır.

Çünkü, DİSK bu kampanya programını hazırlarken, kur'a çekmek gibi usullerle işi şansa bırakmamıştır.

DİSK'e inanan ve güvenenlere ve bu nedenle gerekli ilk ödeme şartlarını acele yerine getirerek, kampanyanın oluşmasına ve gelişmesine katkıda bulunma sırasına göre öncelik tanınmıştır.

Bu nedenle kampanyaya katılanların, sıra numarasına göre yapılacak konutlara katılma hakkı olacaktır.

SIRA NUMARASI HAKKI

DİSK-KENT konut kampanyasına katılanın, yapılan konutlara katılma sırası geldiği andan itibaren, katılmaya karar verme hakkı kendisine aittir. O sırada yapılacak konutlara katılmak istemediği takdirde, onu takip eden tüm yapılacak konutlardan beğendiğine katılma hakkı devam edecektir.

Bu nedenle, sıra numarası hakkı ilk anda kampanyaya katılırken bu sıra numarasını alan kişiye ait olacaktır. Sıra numarası hakkı, bir başkasına devredilemeyecek ve satılamayacaktır. Ancak, sıra numarası hakkı devam etmekte olanlar, her an için vazgeçme hakkına sahiptirler. Diledikleri anda ayrılabilirler ve ödedikleri paralarını geri alabilirler. Bu takdirde boş kalan bu sıra numarası bir başkası ile doldurulmayacak, iptal edilecektir.

PARANIN GECİKMESİ SIRA NUMARASINI GECİKTİRİR Mİ?

Yurt içinden veya yurt dışından DİSK-KENT konut kampanyasına katılan sigortalıların gönderdikleri paraların gösterdiğimiz banka hesaplarımıza ulaşması gecikebilir. Bu nedenle, sıra numarası verilme işlemi, paranın gelmesini beklemeyecektir.

Kampanyamıza katılanın, parayı yatırdıktan sonra postaladığı iki adet resim, doldurulmuş 2 numaralı kupon, banka makbuzu veya fotokopisi elimize geçer geçmez, derhal sıra numarası verilecek ve bu sıra numarası, "DİSK-KENT Konut Kampanyası Kimliği" ile birlikte, kampanyaya katılana bildirilecektir.

KARAR VERDİNİZ Mİ?

Konut ihtiyacınız var mı? DİSK-KENT konut kampanyasına katılmaya karar verdiniz mi?

SSK'nın 150.000.-TL konut kredisini alma hakkına sahip sigortalı mısınız? DİSK üyesi iseniz 21.250.-TL, DİSK üyesi değilseniz 27.500.-TL hazır paranız var mı?

Eğer bunların hepsi tamamsa, o zaman 1 numaralı kuponu kesiniz.

Ve bu kestiğiniz kuponda yazılı bankalardan birisinin size en yakın şubesine gidiniz. Kestiğiniz kuponu banka memuruna vererek parayı yatırınız. 2 numaralı kuponu da keserek okunaklı bir yazı ile doldurunuz.

Ve 2 numaralı kuponla birlikte, bankadan aldığınız iki nüsha makbuzun bir tanesini ve 2 adet vesikalık fotoğrafınızı bir zarfa koyarak,

DİSK KONUT KAMPANYASI
Londra Asfaltı Merter Sitesi
Sendikalar Binası
Bayrampaşa - İSTANBUL

adresine postalayınız.

.../.

1 BANKA GÖREVLİSİNİN DİKKATİNE Parayı, aşağıdaki banka şubenizdeki hesabımıza alırken, lütfen DİSK-KENT KONUT KAMPANYASI İÇİN kaydını koyunuz. Ve iki nüsha makbuz veriniz. Teşekkür ederiz. DİSK Ko.İ.Md. ☐ Türkiye İş Bankası Merter(İst.) Şubesi Hesap No.TAS.G.197 ☐ Yapı ve Kredi Bankası Bakırköy (İst.) Şubesi Hesap No.1349-62 ☐ AKBANK Merter (İst.) Şubesi Hesap No. TAS.13587-1	2 K A T I L A N I N Adı ve Soyadı:..... Babasının Adı: Doğum Yeri ve Yılı: Ev Adresi: Sigorta Sicil No.:
--	--

DIŞ ÜLKELERDE ÇALIŞANLAR DA KATILACAK

DİSK-KENT konut kampanyası genel projesi hazırlanırken, özellikle yurt dışında çalışan kardeşlerimizin de katılabilmeleri düşünülmüş ve programa alınmış bulunmaktadır.

Böylece, Sosyal Sigorta anlaşması olan ülkelerde çalışan sigortalılar konut kampanyamıza katılabileceklerdir.

DİKKAT! KİŞİLERE PARA ÖDEMEYİN!

Yurt dışından kampanyamıza katılacaklar için en önemli konu paranın ödenmesi şeklidir. Özellikle Almanya'da, bugüne kadar bir takım kişiler çeşitli yolsuzluklarla iyi niyetli kardeşlerimizi aldatmış bulunmaktadırlar. DİSK-KENT konut kampanyası için DİSK'in büyük isminden, haberimiz olmadan, yararlanarak konut kampanyamıza katılmak isteyenleri aldatmak isteyenler olabilir. Böyle bir durumda DİSK sorumlu tutulamaz.

Öyleyse şunu hiç unutmayın!

Kişi kim olursa olsun, yurt dışındaki ülkelere çalışanlar, kampanyamıza katılmak için asla hiçbir kişiye para ödemeyin.

PARA NASIL ÖDENECEK?

Yurt dışında çalışanlar, kampanyamıza katılmak için, kampanyamızın hesabı bulunan,

- Türkiye İş Bankası
- Yapı ve Kredi Bankası
- Akbank

bankalarının posta çeki ile para göndereceklerdir.

Posta çeki, bu bankaların o ülkedeki temsilciliğine verilebildiği gibi, doğrudan doğruya o ülke postanesine, veya bir başka bankaya verilebilmektedir.

Bu üç bankadan birisinin posta çeki bulunamadığı takdirde, doğrudan doğruya posta havalesi ile de para gönderilebilecektir. Ancak bu şekilde para göndermenin masrafı daha fazladır.

POSTA ÇEKİ NEREDEN ALINACAK?

Posta çeki, kampanyamızın hesabı bulunan üç bankadan birinin o ülkedeki temsilciliğinden alınabilir.

Ayrıca, DİSK-KENT konut kampanyası temsilcileri vasıtasıyla bu posta çeklerinin bulunması kolaylaştırılmış olacaktır.

ALMANYA'DAKİLER İÇİN

Posta çeki ile para göndermenin kolaylaştırılması öncelikle ele alınmıştır. Önümüzdeki günlerde, DİSK-KENT konut kampanyamızın Almanya'daki temsilcilerinin isim ve adresleri tarafımızdan açıklanacaktır.

Bu temsilciler bankaların posta çekini talep edene vereceği veya dolduracağı gibi, istediğiniz bütün bilgileri içeren broşürlerimizi de isteyen herkese verebileceklerdir.

Ayrıca, bu temsilciler yolu ile, konut kampanyasına katılanlar veya katılmak isteyenler, DİSK Genel Merkezi ile ilişki kurabileceklerdir.

UNUTMAYIN: Posta çeki ile parayı postaneye veya bankaya kendiniz yatıracaksınız. Temsilciler parayı alıp sizin adınıza yatırmakla görevli olmayacaklardır.

YURT DIŞINDAKİLER KAÇ PARA YATIRACAK?

Yurt dışından DİSK-KENT konut kampanyamıza katılacak sigortalılar, 27.500.-TL tutarının karşılığı olan o ülkenin parasını yatıracaklardır.

Örneğin, bu miktar Batı Almanya için 3786 DM. tır. Görüldüğü gibi bunun Türk parası karşılığı 5-6 TL fazla tutmaktadır. Ama fazlalık kendi lehine hesaplarına geçmiş olacaktır.

POSTA ÇEKİ İLE PARAYI GÖNDERMİŞ İSENİZ:

DİSK-KENT konut kampanyasına, gösterdiğimiz üç bankadan birisinin posta çeki ile para gönderecek yurt dışından katılan sigortalı için yapılacak iş henüz bitmedi.

2 numaralı kuponu keserek okunaklı bir yazı ile doldurunuz.

Ve 2 numaralı kuponla birlikte, postaneden veya bankadan posta çeki ile yatırdığınız para karşılığında aldığınız makbuz veya fotokopisini ve iki adet vesikalık fotoğrafınızı bir zarfa koyarak,

DİSK
KONUT KAMPANYASI
Londra Asfaltı Merter Sitesi
Sendikalar Binası
Bayrampaşa - İstanbul
TÜRKİ

adresine postalayınız.

(2 numaralı kupon yerine aynı bilgileri bir başka kağıda yazarak göndermeniz mümkündür.)

.../.

POSTA ÇEKİ NASIL DOLDURULACAK?

Yurt dışından DİSK-KENT konut kampanyasına katılırken para göndermek için kullanacağınız bankanın posta çekini doldurmak çok kolaydır.

Banka çekinin ön yüzüne adınız, soyadınız ve dış ülkedeki oturduğunuz adresiniz ve gönderdiğiniz paranın bulunduğunuz ülke parasına göre miktarını yazacaksınız.

Posta çekinin arka yüzü ise çok önemlidir. Arka yüzünde gene kendi isminiz ile oradaki adresinizi yazdıktan sonra, paranın gideceği yeri dolduracaksınız. Bu da çok kolaydır. Elinizdeki posta çeki hangi bankanın ise, o bankadaki DİSK-KENT konut kampanyası hesabımızın yalnızca banka şubesi yeri ile hesap numaramızı yazacaksınız.

KONUT KAMPANYAMIZIN HESABI BULUNAN BANKALARIN YURT DIŞINDAKİ TEMSİLCİLİKLERİ

TÜRKİYE İŞ BANKASI

BERLİN

Varckstr. 90
Am Mehringdamm
Berlin 61

KÖLN

Kaiser Wilhelmring
nr.151 Obergeschlosslinks
5 Köln 1

MÜNİH

Linwurmstr. Nr.35
2 Ogrechts
Munchen 2

HAMBURG

Steindamm nr.47
2 ST 2 Hamburg 1

FRANKFURT

Kaiserstrasse 11
Frankfurt/Main

AKBANK

Batı Almanya Temsilciliği
Akbank T.A.Ş. Repräsentanz
6 Frankfurt/Main
Kaiserstrasse 41
DEUTSCHLAND

Londra Temsilciliği
Akbank T.A.Ş.
London Representative Office
79 Lombard Street
London EC3V 9DX
ENGLAND

YAPI VE KREDİ BANKASI

6 Frankfurt/Main
Münchener Str. 17 Etage 4
Tel: (06111) 25 24 24
23 25 57

GEÇ Mİ KALDINIZ?

Bugün ve yarın bankalar kapalı. DİSK-KENT konut kampanyasına katılmak için karar verdiğinizde, henüz parayı yatırmadınız ise geç kaldığınızdan belki üzülüyor-sunuz. Haklısınız, çünkü sizden önce parayı yatırmış olanlar belki sıranızı almış olacak. Ama üzülmeyiniz, halâ şansınızı geciktirmiş değilsiniz. Çünkü DİSK-KENT konut kampanyası ofisimiz, bugün ve yarın (Cumartesi ve Pazar günü) sabah saat 9.00 dan akşam saat 5.00 (1700) ye kadar açık olacak ve görevliler sizin için hazır bulunacaktır. Bilgi de alabilirsiniz, bekliyoruz.

ADRES VE TELEFONLAR

DİSK-KENT
Konut Kampanyası Ofisi
Londra Asfaltı Morter Sitesi
Okul Karşısı Sinema Pasajı
İSTANBUL

Telefon: 23 82 50
21 35 70

A "HOUSING CRISIS" UNDER SOCIALISM?
LOOK AT THE FACTS

"Our press claims that the European socialist countries are afflicted with what is virtually a housing crisis. What is the actual state of affairs in this field?"

Michael Ralstone, Great Britain

Dear Michael Ralstone,

No socialist country believes that it has fully solved the housing problem. But the situation is far from anything like a crisis; that is simply not true. Judge for yourself. There are no homeless people in the socialist world--just as there are no vacant flats. There, the problem is not that someone has no home; the issue is that of providing every family with a sufficiently spacious flat of its own.

The socialist countries regard the solution of the housing problem as a major social task. Let us quote some statistics. From 1966 to 1976 the GDR allocated 6.9 per cent of all capital investment to housing construction; Romania, 9.3 per cent; Bulgaria, 10.1 per cent; Poland, 13.7 per cent; Czechoslovakia, 15.3 per cent; the USSR, 15.6 per cent; and Hungary, 16.5 per cent.¹ And these outlays are growing (see Table 1).

¹ Lakáspolitikánkról, Kossuth Könyvkiadó, Budapest, 1983, 237 pp.

Table 1

Percentage of Capital Investment in Housing Construction
(1970 level as 100 per cent)

Country	1973	1983
Bulgaria	146	250
Czechoslovakia	115	126
GDR	141	251
Hungary	128	147
Poland	139	174
Romania	122	183
USSR	113	164

Source: CMEA Statistical Yearbook, 1975, p. 146; 1984, p. 140.

Housing is being built on a large scale and, in most countries, at increasing rates (see Table 2).

Table 2

Country	Total of useful housing space handed over to tenants (in thousands of square metres)	
	1973	1983
Bulgaria	3,496	4,470
Czechoslovakia	8,115	7,216
GDR	5,577	7,493
Hungary	5,452	5,431
Poland	12,664	13,182
Romania	7,083 ^x	9,536 ^{xx}
USSR	110,280	112,444

^x 1972

^{xx} 1982

Source: CMEA Statistical Yearbook, 1975, p. 156; 1984, p. 148.

Generally, housing conditions improved for almost one-third of the population in the CMEA countries from 1974 to 1983. Let us now take a look at the reasons why a certain housing shortage still persists.

To begin with, all East and Central European countries were the theatre of fierce fighting and large-scale destruction during World War II. For example, almost one-third of national wealth, 1,710 cities and towns and some six million buildings were destroyed in the USSR. Left homeless were 25 million people, i.e., one-seventh of the population. Poland lost 40 per cent of its national wealth. Half the housing space was destroyed in the cities of what is now the GDR.

During the first postwar years these countries of necessity focused their major efforts on rehabilitating and developing the production basis of their national economies, their economic infrastructure and the more important aspects of their social infrastructure (schools, hospitals, etc.). This called for the commitment of huge financial, material and manpower resources. The possibility of simultaneously expanding housing space was severely limited. Housing construction assumed great proportions only in the late 1950s, when the wounds of war had been mostly healed.

Considerable strains in this field were also rooted in the extremely broad scope of economic development. In several countries, the rapid industrialisation that was launched in the wake of people's democratic revolutions gave rise to swift urbanisation. For example, in Poland the share of the

urban population in the nation's total increased from 27 per cent before the war to 60 per cent; in Bulgaria it grew from less than 25 per cent in 1946 to over 64 per cent. Available housing could not meet the increased demand either in quantity or in quality. This is why large-scale renovation and modernisation of older buildings to make them as comfortable and well-equipped as modern housing was and is under way simultaneously with the construction of new housing developments. The scope of this renovation is clear from the example of the GDR (see Table 3).

Table 3

Increase of Housing Space in the GDR
(number of flats)

Year	New flats built	Old flats renovated
1981	125,731	59,619
1982	122,417	64,636
1983	122,636	74,585
1984	121,654	85,380

Sources: The GDR Is 35 Years Old. Facts and Figures, 1984, p. 36; Report of the GDR Central Statistical Board on the Implementation of the 1984 National Economic Plan, I/1985, p. 31.

Large-scale renovation of older houses is conducted in other socialist countries too.

While on the subject of the housing problem in the socialist world, one simply must emphasise the socially just system of housing distribution and maintenance. Major construc-

tion efforts constantly add to the available housing space. The registration and seniority of those in need of better housing is controlled by the public and open to scrutiny. The size of the flats depends on the size of the families that move in. The state and the public see to it that these sizes do not sink below the level adopted for the period in question. In most socialist countries, minimum per capita quotas of housing space have been introduced (the kitchen and other areas not lived in not included). These quotas are shaped by the actual availability of housing--for example, 14 square metres per person in Czechoslovakia and 15.8 square metres per person in Bulgaria. As available housing space increases, so does the minimum quota. For example, in the USSR it was nine square metres per person in 1981; by the end of this year 14.6 square metres will become the target figure. Priority rights to new flats are granted to those whose housing space is below the quota, to families with several children, to unmarried mothers, to persons with serious health problems and to those who have earned a special status by their service to the people--disabled soldiers and best workers. Special attention is paid to newlyweds. For example, Bulgaria sets aside 25 per cent of the total increase in housing space for young families.

The right to housing is guaranteed in the socialist countries just as the rights to medical care, education, work, rest and recreation and social security are guaranteed. This is a sphere in which all are equal regardless of the income or social status of this or that family. It is quite common for a factory manager and a worker, a prominent scientist and an

ordinary office worker to be neighbours in the same building.

This equality is made possible by the absence of private property in real estate, the kind that exists in capitalist countries.² This, naturally, does not rule out personal property in housing. But the law forbids the use of housing for gain unearned by work.

Housing belongs to the state (for example, 80 per cent of housing is state-owned in the USSR), to various cooperative associations, trade unions, government agencies and enterprises. Besides, housing construction is financed from working people's savings and carried out both via housing cooperatives and through construction undertaken by individuals. The latter form has become particularly widespread in Hungary and Bulgaria. Of great importance here is assistance from the state--allocation of land plots, low-interest credits, supply of building materials and equipment, and secondment of experts. Housing cooperatives are also supplied with manpower.

State-owned flats are distributed free of charge in most of the countries in question, and at the world's lowest rent rates. In the Soviet Union, rent accounts for some two per cent of the average family income and covers less than one-third of the total costs involved in maintenance. The government subsidy for the purpose is over eight billion roubles a year. The

² Individual old privately owned houses still exist in the GDR. But the tenants' rights are protected under the law. For example, the landlord may not evict tenants, and rent must be consonant with the adopted rates.

situation is similar in other socialist countries. According to official statistics, 2.2 per cent of the average family income in Czechoslovakia are spent on rent; in the GDR, the figure is three to five per cent.³ In most socialist countries, rent levels have remained unchanged for decades. For example, in the Soviet Union they are what they were in 1928. In Hungary, rent has increased in recent years, but it is still a great deal lower than in any capitalist country, taking up only 3.7 per cent of the average family income. Utility charges are also marginal.⁴ Anyone with a job--and there is no unemployment in the socialist world--can well afford to pay the rent without economising on essential needs.

Another important factor should also be emphasised--the tenant's stable and firm rights to his or her flat. Eviction may result only from some gross violation of the generally accepted rules of housing maintenance, and all such violations are clearly defined under the law. In actual fact, the tenant receives a permanent grant of a flat, to be replaced at no loss should the building be torn down, require major repairs or be earmarked for other purposes.

³ There, the rent figure depends not only on the size of the flat but also on the state the house is in and on the family income of the tenant. Tenants in the low-income bracket pay less in rent.

⁴ Rent and all utility charges take up only three per cent of the family budget in the USSR and 7.2 per cent in Bulgaria.

The state not only provides housing to tenants but also keeps a close watch--together with the public--over its conformity with basic sanitary and hygienic norms. Repairs and technical maintenance are the job of organisations controlled by local government bodies.

As the well-being of the people in the socialist countries grows, so do the standards housing is to meet. This is reflected in housing construction. The architectural image of new districts is improving, and so are the quality and the layout of new buildings. Flats are becoming bigger; most of them now comprise two, three or more rooms. For example, such flats account for 69 per cent of the total in Hungary and for 80 per cent in Czechoslovakia. The proportion of flats where only one family lives has increased considerably and, in the Soviet Union, has reached 85 per cent.

Housing space increases in the socialist countries on a planned basis which combines annual, five-year and longer-term programmes. Implementation of each of them is another step towards the full solution of the housing problem--that is, towards a situation in which every family would have a flat of its own. And since the rates of construction considerably outstrip population growth rates, there is no doubt that this objective will be reached in the foreseeable future.

As you can see, Mr. Ralstone, facts prove that the allegations of the bourgeois press about a "housing crisis" in the socialist world are completely groundless.

Working Group of the WMR Commission
on Scientific Information and
Documentation

Facts Indict CapitalismBENEATH THE "FREE WORLD'S" OPEN SKY

The United Nations Organisation has declared 1987 the Year of the Homeless. By drawing the attention of all nations to the magnitude of this problem--100 million people have no roof over their heads while one-fourth of the ^{planet's} / population lives in subhuman conditions--representatives of the world community have put one of the most acute issues of our time on the agenda. Generally speaking, homelessness is not the product of any accidental coincidence of circumstances. Its causes lie in the social nature of the society in which people remain the object of ruthless exploitation and everything around them can be bought or sold.

In no bourgeois state does the constitution grant citizens the right to housing. At best, these constitutions contain the words that the home is a person's castle and that any assault upon it is a crime. But is it not equally a crime to deny people the opportunity of living like human beings?

The weekly U.S. News & World Report acknowledges that in the USA, the largest capitalist country, ^{homelessness} / has become a permanent state of despair.

More than a century ago Frederick Engels noted that homelessness is an indispensable product of the bourgeois form of society, a problem without which that society cannot exist. In 1907 Lenin wrote: "But just take a look at modern capitalist society, at the big cities, at the railways, coal and iron mines

and factories. You will see how the wealthy have seized the air and the water and the land. You will see how tens and hundreds of thousands of workers are condemned to deprivation of fresh air, to work underground, to life in cellars and to the use of water polluted by the neighbouring factory. You will see how fantastically the price of land goes up in the cities, and how the worker is exploited, not only by the factory owners, but also by house owners who, as everybody knows, get much more out of apartments, rooms, corners of rooms and slums inhabited by workers than out of apartments for the wealthy."¹ Such was the situation at the turn of the century? Has any of it changed?

¹ V. I. Lenin, Collected Works, Vol. 12, p. 298.

CRUSHED BY THE LACK OF HOUSING

Arvid Dulak was hit and killed by a garbage truck on the curb of a street in the American city of Minneapolis. Homeless unfortunates like him used newspapers and magazines to make a silhouette of a human body sprawled on the pavement on the spot where he died. This was their monument in his memory. A shortlived monument, but an impressive one. Possibly, amongst the newspapers used for this silhouette there were pieces of the newspaper Minneapolis Star and Tribune which wrote that the victim was himself to blame for his death since he was sleeping where this was not allowed. It would perhaps have been apt if there also were pieces from newspapers that reported President Ronald Reagan as saying that a homeless American has only himself to blame for being homeless. Also apt would be excerpts from a speech recently made by / ^{William} Zimmerman in Vienna at the Conference on Security and Cooperation in Europe. Here is what the head of the US delegation said: in the USA there are at least two rooms per person.

In that case why had Arvid Dulak died and why have another three million homeless Americans to sleep at night amid garbage, or on the ventilation grates of the subway. The same bitter lot induced another disinherited American, Joseph Mauri, to ask Soviet people for aid and support.

In the mid-1960s US President Lyndon Johnson promised to turn the USA into a "great society". Americans are ironising that what Johnson failed to do has been accomplished by Ronald

Reagan. He needed only to change the spelling of a single word, "great" for "grate", on which homeless Americans have to sleep.

THE MYTH AND THE REALITY

The Communist View

Tens of million of people who listened to Reagan delivering his State of the Union message were disappointed and angry with his empty rhetoric and meaningless banalities, with his slaying of the truth. They had hoped that he would propose concrete ways to solve the nation's most pressing problems. But he turned his back on these problems. Instead of solutions he offered up to the American people a recipe of words moving in one direction and actions moving in the opposite direction.

He mentioned that his mother never turned away a hungry person in her life, but totally ignored the fact that his policies have "turned away" millions of hungry and homeless into the streets of our land.

From "An Honest Picture of the Country",
a Statement of the Communist Party of the
USA published on February 5, 1987 in the
newspaper People's Daily World

And That of Congressmen

A Democratic Party inquiry panel in the House of Representatives of the US Congress issued a report headed Homeless: the Myth and the Reality, noting that the problem of homelessness has reached crisis proportions in the USA. However, a realistic assessment, let alone solution, is obstructed by the myths entrenched in the minds of the present Washington administration's spokesmen.

Myth One. Under previous administrations there were just as many homeless as today.

The Reality. The majority of the homeless lost their homes in the past few years. Since 1980 their number has been rising annually at a rate of roughly 25 per cent. There are now more homeless people in the USA than at any other time since the Great Depression.

Myth Two. A typical homeless person is one who has sunk to degradation and has no desire to work for a living.

The Reality. Practically one in every five homeless persons has some job but cannot afford the high rent being asked for a home. For this reason two and a half million Americans are annually being evicted from their homes. In many cases their home is now the flophouse or the street.

Myth Three. The vast majority of the homeless are single persons.

The Reality. The bulk of the homeless are families with children. In New York such families constitute 76 per cent of the total number of homeless, in Portland, 52 per cent, and in Philadelphia, 50 per cent.

Myth Four. The local authorities and charities have enough resources to solve the problem of homelessness.

The Reality. From 1981 to 1986 the allocations for housing for low income families were cut by more than 66 per cent, while only last year they were slashed by 70 per cent. During the current year new housing construction is to decrease by 6 per cent nationwide. According to US mayors, the local authorities have to deny lodging in a flophouse to every 72 out of 100 requests, and meet only half of the demand for urgent food aid.

Myth Five. Economic development is leading to the solution of the problem of homelessness.

The Reality. The above-mentioned report declares that there is no link-up here. It draws attention to the fact that in 1983, the year economic recovery peaked in the USA, the number of homeless people reached a critical point where one in every 80 Americans had no roof overhead. There has been no change for the better ever since.

Myth Six. The administration asserts that it cannot afford to concern itself with the homeless on account of the limited funds at its disposal.

The Reality. The money going into housing is only a tiny fraction of the federal budget, especially if it is compared with military spending. The additional 500 million dollars allocated for urgent assistance to homeless people adds up to barely half the cost of a single Trident nuclear submarine.

MILLIONS DENIED A HOME

Continent of Poverty--Stricken Debtors

Most of the major cities in Latin America are being stifled in the vice of housing crisis. The number of homeless on the continent is estimated at 20 million. Almost half of the people in the Mexico City--eight million persons--live in squalid huts built of plywood or rusted iron. Four million disinherited people live a life of misery in such shanties in Sao Paulo and Rio de Janeiro (in Brazil these hovels are called "favellas").

A report published in early 1987 by the International Labour Organisation says that to end the continent's housing crisis it is necessary to build 89 million homes at an annual cost of roughly 62 billion dollars. But on account of the huge external debt this is a task Latin America can not cope with. Of the available resources the lion's share has to be allocated to service debts to rich imperialist countries. Last year alone more than 100 billion dollars migrated to the safes of Western banks and transnational corporations, chiefly

those based in the USA. This is almost twice the annual amount of money needed to cleanse the continent of the scab of slums.

At a meeting of the coordinating bureau of the non-aligned nations, called to consider the problems facing Latin American and Caribbean states (March 1987, Guyana), it was noted that the external debt of these states was not merely a financial problem but also a political one because not only the bank accounts of foreign creditors but also the future of the millions of people living under the constant threat of economic ruin, hunger, unemployment, and poverty are at stake. The basic human rights recorded in the UN Charter will remain empty words as long as no effective solution is found to the debt problem.

Benefiting from the Troubles of Others

A document entitled "A Political Way Out. The Communist / Party's Proposal", issued last February by the leadership of the Communist Party of Chile, states: "The housing problem is growing increasingly more acute. The number of homeless families now exceeds one million; people who, in their desperation, seize a piece of land for a home, are brutally punished."

Miguel Lawner, a member of the Communist Party of Chile and an architect by profession who headed state housing construction agencies under the Popular Unity government, notes that the military regime continues to turn a blind eye to the

problem of homeless people, a problem that has become particularly severe under the Pinochet regime. Nearly two million people have no dwellings or live in crowded hovels within the perimeter of Greater Santiago.

Hugo Fazio, an economist and a Political Commission member of the Communist Party of Chile, estimates that, as a whole, the country is short of 1,200,000 dwellings. The housing problem is also being aggravated by the fact that hundreds of thousands of Chileans find themselves deep in debt on account of the rapidly growing interest on the ^{mortgages} they had taken to pay for housing. The payments on these ^{mortgages} have increased more than 10-fold and no end to this is in sight. Official Chilean data is that ^{mortgages} are owed by more than 650,000 families.

Last April when Pope John Paul II was visiting Chile homeless people in Santiago staged a powerful demonstration in an effort to draw the attention of the Roman Catholic Pontiff to their calamitous situation. The police dealt summarily with the demonstrators.

Documents

In Rio de Janeiro half of all the housing lacks a sewer and one in four has no running water. The sanitation in most of the houses is appalling and this is the cause of epidemics. A mass movement to end the housing crisis is gathering momentum in the country.

The Brazilian Communist Party is calling for rigid rent control and for urban housing programmes for the working people.

An Uncomforting Forecast

The problem of homeless people is excruciatingly acute in India. Rotted in the bitter legacy of the colonial past, it is a major factor of the country's present socio-economic difficulties. At a special seminar held on the subject early this year in Delhi, attended by, among others, Communists, it was noted that in many of India's largest cities the number of homeless or people living in one-day lodgings or miserable hovels was estimated at between 20 and 50 per cent, totalling 150 million persons.

It is tentatively forecast that this number will double by the end of the present century. In Bombay, Calcutta, and Delhi up to 70 per cent of the population will have to live in ramshackle huts devoid of water and sewers.

During the years of independence neither the central government nor the state authorities have been able to find an effective solution for the housing problem. There was some sustained effort in the early 1970s in one state in India, in Kerala, on the initiative of the Communists who were in the state government then: 55,000 dwellings were built at the time for homeless families. But, regrettably, there could be no follow-up to that initiative. In championing disinherited sections of the population, the Indian Communists are insisting on a wide-ranging housing programme. They say that the right to a home, as the right to work, should be an inalienable right of every Indian citizen.

A CASTLE ON THE GROUND OR IN THE AIR?

The British saying "My Home Is My Castle" continues to symbolise the ideal and the highest virtue of the "property owning democracy". The concepts "home" and "life" have been seen as inseparable by most people for centuries on end. But today capitalism, which is / ^{developing} to a profoundly disturbing extremity, is striking a crushing blow at this link.

The reprivatisation programme adopted by the present Tory government in 1979 has hurt ^{not only workers but} tenants most of all. While the money from the sale of denationalised enterprises has amounted to 5,000 million pounds over a six-year period, the transfer of the municipal housing to the hands of big landlords and the granting to them of the option to purchase "surplus" land ear-marked mainly for municipal housing has brought the exchequer 12,000 million pounds. This money came from entrepreneurs who ^{expect to} more than recoup their expenses very quickly. Rent has soared dramatically, giving money barons a new source of revenue. In the wake of the landlords, private banks offering loans for the purchase of housing have dipped their hands into the pockets of tenants of houses and land, now pressed to purchase their dwelling.

According to the Association of Building Societies, the number of loans in the period from 1982 to 1985 increased by 18 per cent and totalled 6,500,000. The following data shows

how onerous the burden of debts has become: in 1985 the number of property suits filed on account of unpaid debts rose to 7,400 (there were 2,600 in 1982).

In Northern Ireland, too, people are encountering similar difficulties. In Belfast, after the clearance of slum dwellings and the transfer of people from buildings damaged as a result of the continuing disorders in the city, many of the inhabitants of the central districts have had to look^{elsewhere} for new homes. Meanwhile, the cleared land has been used for fashionable housing development. The decision of the Northern Ireland Executive Committee for Housing to turn this land over to private developers has exacerbated the strains in the city. Likewise the changes in the conditions for paying rent allowances have ← inflicted a serious blow to the budgets of low-income families in Northern Ireland. Henceforth there is to be a substantial cut in the ^{rates} allowances enjoyed by 158,000 ^{of the poorest} people.

To conclude, another fact that gives food for thought is that the number of young people to be found among the homeless is growing steadily. There are 80,000 such young people in Britain and 3,000 in Ireland. Many of them sleep in their clothes, finding a place in hallways, cardboard boxes, or park benches. They have no reason to think of a home of their own as a "castle". Unfortunately, for them a roof over their heads is as unattainable as a castle in the air.

"Every day in London 50,000 people wake up in the morning without knowing where they will spend the next night." These words from Frederick Engels' work "The Condition of the Working Class in England" may be safely included in the latest statistics. To this day ^{more than that} 50,000 people in Britain's capital wake up in the morning without knowing where night will find them.

ALTOGETHER, IN BRITAIN THERE ARE 250,000 HOMELESS PEOPLE.

OVER A MILLION ARE IN THE SAME DESPERATE PLIGHT IN ITALY.

THERE ARE 100,000 HOMELESS PERSONS IN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY. ACCORDING TO OFFICIAL DATA, AN AVERAGE OF 60 PERSONS IN THAT COUNTRY ARE EVICTED EVERY DAY.

IN FRANCE 100,000 PERSONS HAVE NO ROOF OVER THEIR HEADS.

HOMELESS IN THE ETERNAL CITY

Rome is customarily called the Eternal City, but today it is more often spoken of as the Italian capital of the homeless. One of the main acts of a national tragedy is being played out there, writes l'Unità. If the government implements its decision to demolish so-called illegal houses, in which roughly one-third of Rome's population lives, the army of the homeless will be joined by thousands of families. Only those who can buy an "indulgence", i.e., pay for official permission to keep the house they have built, will avoid this plight. But these

are a minority. The rest, who cannot pay for "government indulgences", will be thrown out into the street. No wonder hundreds of Roman families have now risen to defend their homes under the slogan: "A home is a right not subject to demolition".

The newspaper l'Unità reported a clash in the Rome suburb of Prima-Porta, where houses were ordered to be pulled down. Municipality officials and bailiffs arrived on the scene accompanied by carabinieri, police, firemen, and communication demolition teams. "What brought them here? Why had such forces been sent against peaceful people? What crime had these people committed?" the newspaper asks.

The motivation given by the authorities was that the houses had been built by these poverty-stricken families illegally. Besides, they had occupied forbidden territory near ancient architectural monuments. But for some reason nobody had objected to the building of a new road that all but buried the ancient ruins. "Nobody is complaining about this," the newspaper writes. "The purists are silent. What in that case is the hurt to these monuments by the houses inhabited by families whose suffering has earned them the right to have a roof over their heads?"

This time the inhabitants, among whom were Communists belonging to the local ICP section, saved their homes. The police siege was lifted, but the danger of a new attack has by no means passed.

The whole point is that the authorities are least of all concerned about protecting architectural monuments. They are looking after the interests of rich landowners. In Rome alone there are 113,000 untenanted rooms and houses. But the landlords are asking for rents that most Italians cannot afford to pay. (Some 4,500,000 flats, or almost one-sixth of the housing available in the country, are unoccupied for the same reasons.)

The Italian Communists see this situation as a glaring violation of social justice. They want the government to put an end to the arbitrary actions of the "house usurers". (Approximately one in every six Italians spends one third of his or her wages on rent.) The ICP is demanding, in particular, a reduction of the tenant tax and a large increase of the empty housing tax. It is suggesting the formation of a special social fund that would cover at least a portion of the rent paid by impoverished families. Rent in the public sector has already now approached the market price, which is way above what most working people can afford to pay. However, l'Unità writes, "the central issue being raised by the Communists is not that of rent but that of a social policy that would fundamentally resolve the housing crisis".

Information and other data for this issue of Facts Indict Capitalism were received from the representatives of the following parties on the journal: Antonio Ribeira Granja (Brazilian Communist Party), Unni Krishnan (Communist Party of India), William Somerset (Communist Party of Ireland), John Pittman (Communist Party USA), and Orel Viciani (Communist Party of Chile).

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI
TÜSTAV